

DOBROGEA JUNĂ

Director-Proprietar C. N. SARRY

scrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului Constanța sub Nr. 37 din Mai 1938

APARE ZILNIC

Redacția și Administrația: CONSTANȚA str. Școlii Vărnac Nr. 27
Abonamentul pe exemplar cultural: pe an 600 lei, 6 luni 300
Pachet Adresă și Instrucții lei 2.000 — Poșta și înscr. după tarif
Telex Nr. 13.43

„In vechi tradiții“

Definind, atât de luminos și curajos, noua orientare în conducerea țării noastre, Domnul ing. Gigurtu, președinte al Consiliului de miniștri și șef de stat major al Partidului Național, după ce fixează bine și sănătos țărusele politice interne, referindu-se la cea din afară, anunță că România se alipește de axa Berlinului, renunțând astfel „in vechile tradiții ale statului nostru“.

Este aceasta o precizare, pe care noi o înregistrăm cu mândrie și mulțumire, fiindcă ea vine să consfințească o atitudine pe care „DOBROGEA JUNĂ“ o urmează cu nedezmănițită dăruire nu de ieri și nici de azi.

În timp ce imensa majoritate a politicianilor a tot puterici până în preajma ultimelor evenimente, făcându-și un static principiu de guvernământ din ușuratică axiomă că „numai boii nu-și schimbă ideile, tureci nu le au“, „pre a se putea preta astfel la toate „invariantele“, la propriu și la figurat, — noi dela această modestă tribună, care a înțeles încă dela întemeierea ei, acum aproape pe patru zeci de ani, să rămână un organ de opinie, nu ne-am abătut cu o linie dela două puncte ce ne-au rămas cardinale.

1) ÎN POLITICA INTERNA: Provincia Dobrogea, cu sufletul și specificul — este și trebuie să rămână românească — Dobrogenii, țara deosebire de obârșie, trăind frățeste, între dânșii, în cadrul fruntariilor și aspirațiilor românești.

2) ÎN POLITICA EX-

TERNĂ: Țara românească nu se poate alipi și încrede altei puteri decât Germania, — aceasta, singura, având puțința și mai ales interesul, de a menține ființa Statului Român la Gurile Dunării.

Vechilor noștri cititori, cari poate au uitat, sau nouilor curioși, cari nu ne cred, colecția completă a acestui ziar le stă la îndemână, pentru a verifica o atitudine ce n-a șovăit niciodată. Nici chiar în perioada neutralității din 1914-16, când i-am suportat, cu stoicism, toate riscurile și toate bărfelile.

N-am șovăit în aceste credințe și convingeri, dar nici n'am profitat. Deasupra ne-au căutat „prieteni“ în faimosul Dosar Guenther, în care au fost descoperiți cu subvențiuni din cele mai grase, pe lângă o serie de oameni politici, 90% din ziaristii noștri, chiar dintre cei mai „antantofili“... Din sufletul propriu ne-am mâncat, da: ban străin însă, nu!

Lată dece dar, cum, nu de mult, gustam marea mângâiere de a vedea eforturile publice ce se puneau de cercurile conducătoare românești spre o înțelegere amicală cu Bulgaria — înțelegere ce noi o preconizam de ani de zile, cu „bovina“ noastră perzistență și dezinteresare, în vederea unei conviețuiri cât mai armonice și în Dobrogea — resimțim astăzi nu mai mică satisfacțiune, când constatăm că în întreaga politică externă a țării, se reiau „vechile tradiții“, care au format și formează crezul de viață și de acțiune a neînsemnatei dar conștientei noastre persoane.

CONST. N. SARRY

Ordinea și liniștea domnesc în întreaga țară

Perfectă unitate de vederi între toți membrii cabinetului asupra tuturor problemelor de politică internă și externă

Importante expuneri făcute în consiliul de miniștri de ieri

Consiliul de miniștri s'a întrunit pentru a doua oară în ziua 9 de Iulie la orele 19, sub președinția d-lui prim-ministru Inginer Ion Gigurtu.

Consiliul a ascultat o expunere amănunțită asupra situației interne, făcută de d. general Popescu David, Ministru de Interne, din care se constată că ordinea și liniștea domnesc în întreaga țară. Oparațiunile de ajutorare și de plasare a refugiaților bucovineni și basarabeni s'au efectuat în bună regulă, fiind concentrate la ministerul de Interne, urmând ca celelalte departamente să le desăvârșescă în cadrul competenței lor.

D. Mihail Manoilescu, Ministru Afacerilor Străine, a împărțit apoi Consiliului principalele aspecte ale relațiilor noastre cu străinătatea și a rezultatelor mulțumitoare obținute de la constituirea noului guvern și până astăzi.

Sedința consiliului de miniștri s'a terminat printr'un expozeu al d-lui Prim ministru Inginer Ion Gigurtu, din care rezultă prefecta unitate de vederi a cabinetului în ce privește atitudinea sa atât în politica internă, cât și în cea externă.

Consiliul de miniștri a luat sfârșit la orele 21.30.

Gospodăria Comunală

Primăria Municipiului Constanța a anunțat că pe ziua de Duminică 14 Iulie crt., se vor deschide băile dela Mamaia.

Deși este greu de prevăzut că, în actualele împrejurări, se vor deplasa înspre noi, mulți suferinzi, — acest anunț ar fi fost binevenit, dacă același primărie n'ar fi publicat ordonanța No. 18559 din 13 Iunie a. c., prin care fixează taxa de bac pe plaja dela Mamaia la 16 lei de persoană, plus zece lei dacă se vor lăsa la casă eventuale valori, primăria nerăspunzând de furturi.

Cetățenii și comercianții Constanțeni, se întreabă, cu drept cuvânt, cu cât sunt mai pricopsiți ei și eventualii sezonisți, pentru ca să plătească mai scump taxa de plajă ca în anii trecuți și poate n'ar fi nimic dacă nu s'ar mai duce la Mamaia, — unde pe lângă taxele mărite se adaugă și chestia transportului, tot așa de grea și costisitoare — dacă ar putea să facă bac, fără bani în alte locuri lăsate de Dumnezeu Constanței.

Primăria, în grija ei de a încasa tot mai mult, — fără a se întreba: cum și pentru ce? — a îngrădit și această posibilitate, invocând dreptul regal (?!), pe tot litoralul dela Institutul Biogeografic până la satul Mamaia, și pretinde pentru acei ce vor încerca să facă bac, o taxă de zece lei de persoană, fără însă a presta vre un serviciu, decât obișnuinții incasatori, cari desigur au lefuri fixe, chit că vor încasa ori ba, măcar contra valoarea simbricii.

Dar, ceia ce este și mai grav, această ordonanță fixează prețul de 12 lei taxa de bac și la băile „Moderne“ din oraș, singurul loc potrivit pentru bac pe mare și de soare, fără a întreba dacă toți cetățenii au această posibilitate și cu toate că în chestia igienicii corpului omenesc au fost și vor fi multe debateri, din cauza lipsei unor instalațiuni de băi populare. Atâta ne mai lipsea ca, acum vara, nici în locurile lăsate de Dumnezeu, omul nevoiaș să nu se poată curăți, fără taxe, căci așa ordonă „părintele“ comunei!

Oare autoritățile superioare administrative și Inspectoratul sanitar, n'au nimic de zis în contra acestor măsuri?

Oare aceste autorități nu au posibilitatea să constate că Municipalitatea actuală a desființat străzi de mai bine de

(continuare în pag. 2-a)

O NOUA

PROBLEMĂ DOBROGEANĂ

Inscrierile în PARTIDUL NAȚIUNII

Un episod vechiu și câteva întrebări actuale de CONST. N. SARRY

„Era în seara zilei de 3 Ianuarie 1859.

Ideia Unirii Principatelor — singura mântuitoare a neamului și statului românesc — deși prinsese adânci rădăcini în toate straturile poporului, întâmpina mari greutăți la îndeplinire.

În ziua de 5 Ianuarie era hotărât a se face alegerea Domnitorului țării moldovenești — persoană care urma să fie aleasă peste câteva zile și în Muntenia.

Din 64 de deputați moldoveni aleși, 21 erau oameni ai lui Mihail Sturdza, fost domnitor al Moldovei, 13 ai lui Grigore Sturdza, fiul său, iar restul de 30, adică minoritatea, era compusă din membrii partidului național.

De două feluri erau piedicile ce amenințau pe naționaliști: pe de o parte, alianța dintre Mihaileni și Grigorienii — așa erau poreclii prietenii lui Vodă Mihai și ai lui Beizadea Grigore Sturdza — asigura tatălui sau fiului domnia, deși amândoi înspăimântaseră lumea prin apucăturile lor; apoi, partidul național nu avea un candidat, care să se impună hotărâtor, măcar tuturor membrilor acelui partid.

Neînțelegerile din sânul partidului național se mențin până în ajunul alegerii. Neliniștea și chiar spaima, față cu o așa grea situațiune, coprinsese pe toată lumea și sporea cu cât se apropia termenul fatal.

În seara mai sus pomenitei zile, deputații naționali își dau întâlnire la unul dintre ei, Costache ROLA. Se discută însă în zadar, până aproape de miezul nopții. Mihail Kogălniceanu, văzând că nu se poate stabili vre o înțelegere, pleacă cu inima strânsă de durere; cei de față vor să-l urmeze. Când, deodată, PISOSCHI se pune de a curmezișul ușii, scoate un revolver din buzunar și amenință că-și sboară creierii, dacă adunarea s'or sparge, fără a se lua o hotărâre.

Dezbaterile se reiau, când deodată același PISOSCHI rostiește numele Colonelului Cuza.

Restul: — UNIREA PRINCIPATELOR și RECONSTITUIREA STATULUI ROMÂN — e de presupus, că se cunoaște de mai toată lumea.

Reproducând episodul legendar de mai sus — episod nu numai de riguroasă autenticitate, ci și de covârșitoare însemnătate pentru istoria neamului românesc — ne permitem a pune câteva întrebări Comisiunilor care, însărcinate cu inscrierile în Partidul Național, s'au apucat să categorisească cetățenii din Dobrogea în „MAJORITARI“ și „MINORITARI“, după o procedură foarte simplistă:

I. Numele individului poate servi totdeauna de criteriu exclusiv în determinarea etnicității sale?

II. Stabilirea naționalității cuiuă poate fi lăsată la aprecierea primului venit și nu este ea, înainte de toate, o chestiune de conștiință pentru individul respectiv?

III. Cum ar fi fost socotit, după judecata sumară a Comisiunilor actuale, omul care a jucat un rol atât de hotărâtor în marea act al Unirii Românilor, dacă ar fi cerut inscrierea în Partidul Național? Ar fi fost și el trecut, pur și simplu, în registrul „minoritarilor“, numai pentru că se numea PISOSCHI?

IV. Foștii Miniștri: Domnii CANCECOV, RALEA, GAFCENCU și GHELMEGEANU, sau actualii membri ai Guvernului: Domnii LOGADI și TOPCIU ar conta și Domniile lor, după același criteriu, în rândurile „minoritarilor“? Și tot așa: Domnii Mareșal ILASIEVICI și general DOMBROVSCHI, Primarul Capitalei — fără a mai pomeni de mii și mii de alte nume ilustre, din trecutul politic și militar, mai depărtat sau mai apropiat, al României, de actuali slujitori superiori ai Armatei și ai Justiției Țării?

V. Istoricul ORESTE TAFRALI, Dobrogeanul care a documentat în fața Conferinței de pace dela Paris, drepturile Românilor asupra provinciei lor transdanubiene, sau PANAIT CERNA, poetul care a scris versuri profetice în cristalină limbă românească, n'ar tresări ei de groază în mormintele în care au pogorât ca Români — primul la Iași, iar secundul la București — dacă ar afla

(continuare în pag. 2-a)

Inscrierile in PARTIDUL NAȚIUNII

(continuare din pag. 1-a)

de o profanare ca aceasta, de a fi înmatriculați în registrele „minoritarilor“?

VI. Și a putut trece prin mintea unul Francez să considere ca „minoritari“ pe primul delegat al țării sale în recentele tratative de armistițiu, pe generalul HUNT-ZINGER, pe Mareșalul WEYGAND, generalisim al armatei, ori pe Generalul MITTELHAUSER, Comandantul armatei franceze din Orient; sau, la rândul lor, Germanii să taxeze ca atare pe Amiralul DELA CHAPELLE, Comandantul flotei germane în războiul trecut?

VII. Un „escu“ sau un „anu“, oninate de conda unui nume oarecare, nu pot ele ascunde o obârșie îndolnică, dacă nu chiar necurală?

VIII. Pot fi tratați ca minoritari, ceișeni cari au activat toată viața în sânul majorității, cari nu s'au organizat niciodată în grupuri separate și n'au ridicat ca ataci nicidecum pretențiuni colective?

IX. În care categorii anume de „minoritari“ ar putea figura Găgăuții din Dobrogea, cari reprezintă câteva mii de locuitori?

X. Și în sfârșit: Are interes Statul Român, acum în preajma convocării celei mai încălțite Conferințe de pace, să creeze cu deasila MINORITARI „in Dobrogea — in această Dobroge, in care părintele ei adevărat, Marele Carol I, nu voia să aibă „străini“ și reușise, in cea mai mare parte, in această augustă dorință?

Într-o întrebări, pe care le supunem aprecierii nu numai comisiunilor locale — cu puteri și concepții mărginite — ale Partidului Națiunii, ci mai ales înaltului Comandament dela Centru, care poartă răspunderea atât a acestei organizațiuni în formație, cât și a ființei permanente a Țării noastre. **CONST. N. SARRY**

Declarațiile D-lui I. Gigurtu președintelui constituției de miștiri cu privire la raporturile dintre Bulgaria și România

In ziarul „Utro“ de azi dimineață, a apărut un articol cu titlul: „D. Gigurtu a făcut primele sale declarațiuni ziarului „Utro“ și urmat de subtitlul: „Intre Bulgaria și România trebuie să existe raporturi de bună vecinătate.“

D. Ion Gigurtu, președintele de Consiliu al guvernului român, fiind rugat de d. Ștefan Damlanoff, directorul ziarului „Utro“, pentru a face unele declarațiuni cu privire la raporturile dintre Bulgaria și România, a spus următoarele:

„Împare foarte bine că mi se prezintă ocazia de a exprima sentimentul de adâncă prietenie pe care l-am avut întotdeauna față de Bulgaria și de poporul bulgar. Acest sentiment îl voi păstra tot așa de adânc și în viitor.“

Sunt convins că interesele celor două state impun ca ele să trăiască întotdeauna ca niște vecini buni, în pace și înțelegere, să înlăture toate litigiile ce le despart, pentru că numai în modul acesta vor putea să progreseze.

Realizarea acestei speranțe o doresc din toată inima: deplină înțelegere și fericire celor două popoare.“

DIN CAPTIVITATE

SCRISOARE

Lui SCARLAT VĂRNAV

Pe-o grindă din baraca noastră, o rândunică sficioasă își construise, biata, cuibul, c'o tehnică meticuloasă. Aci, scoțându-și pușorii — cinci pui golași, plâpâzi, de-o seamă, — îi îngrijea cu drag și răvnă, așa cum îngrijește-o mamă. Dar iată că într-o zi un meșter, venit să dreagă învelișul, lucrând nebăgător de seamă, și dând cu tesla, cu tășul, A sdruncinat așa de tare și cuibușorul păsăricii, încât căzură jos pe paturi, toți pușorii rândunicii. Captivii, martorii la spectacol, toți cu durere de părinte, în grabă, care mai de care, s'au repezit s'o ia 'nainte, Ca să așeze iarăși puii în cuibul părintesc și moale. În timp ce mama disperată tot ciripind dădea târcoale... Decât, zadarnică cu totul a fost întregă această țrudă: Toți cinci golași, cu fapșura și 'nfiripare încă crudă, Mortal loviți în prăbușire n'au mai putut să-și fie viața și, unul după altul, bieții, învineți și reci ca ghița, Au fost împrăștiați pe scânduri, dintr'un instinct de conservare, De-aceiași mamă sfâșiată, de-aceiași mamă iubitoare. Iar când și ultimul din pui-i fu aruncat — tribut spre glie — Lăsându-și cuibu' n părăsire, plecă și ea, să nu mai vie...

Nu știu de ce, de luni de zile, de când într'una se discută C'a noastră Dobroge să fie de România deslăcută, Nu știu de ce, zic, gându-mi fugă mereu și 'n fiecă clipită, — L'această jainică 'ntâmplare cu pasărea nenorocită, — Și iarăși nu pot să-mi dau seama de ce, mai mult ca orișicând, Spre Dumneavoastră azi se 'ndreaptă întreg îndureratu-mi gând, Spre Dumneavoastră, care, tainic, ca un adevărat bun geniu, Deasup' aceluia colț de țară vegheați mai bine d'un deceniu.

Acela, care cărmuiește destinele universale, Tot El, în voia Lui supremă și suverană 'n ale sale, A rânduit să iau ființă pe plaiul Dobrogei în clipa, Când România, ca mai mare, îi oferea întins aripa. Din povestirile lui tata, — raiă ce îndurase multe În timpul stăpânirii turce, necruțătoare și inculte —

Gospodărie

Comunală

(continuare din pag. 1-a)

un an, fără a le refăce și că salubritatea lasă mult de dorit?

La taxele de maisus, dacă se adaugă și taxele de turism, fixate fără nici un criteriu de aceeași municipalitate, care în ceiace privește impunerile, bate toate recordurile în ceiace privește ritmul modern de accelerație nu prevedem nici o înbulzeală de sezonis și nici o bucurie pentru cetățenii și Comercianții Constanțeni. Aceștia sunt obligați să vadă, din cauza măsurilor, municipale cum Constanța lor se pustiește în folosul altor stațiuni și probabil, că pentru a se umple golurile lăuate de sezonis, vor fi obligați să plătească tot mai mari impozite și taxe comunale.

GHEORGHE ȘTEȚCU

Președintele Statului Negustorec Constanța

— xx —

Ora de închidere a restaurantelor

Ministerul de Interne a dat dispoziția ca restaurantele și spectacolele să se închidă la ora 24.

Cărcinile și bodegile se vor închide la ora 23.

Noul ministru al cultelor și artelor

În urma demisionii D-lui Profesor Horia Sima, a fost numit ministru al Cultelor și artelor D-l. Radu Budițeanu

Noul ministru a depus jurământul în fața Soveranului și a d-lui prim-ministru și a luat conducerea departamentului.

Mă deprinsesem de mic încă, s'aștept dela domnia nouă Atât cât cere ori așteaptă și floricia dela rouă, — Iar ca și mine toți copiii, toți port-altoii viitori, Mențiți să facă să 'ncălțezească noul muguri, alt rod și-alte flori, Sortiți ca să preschimbe solul și atmosfera din Dobrogea, Să facă să răsune Doina în locul jainicului Hoge, — Da, toate noulle vâlstare, întregul fir de generații, Chemate la o nouă viață, de noul fior și noul pulsații, Ne-am adăpat l'aceiași sevă, a tot aceleiași tulpine — Tulpină mândră între mândre și 'mpărăteasă 'ntre regine, — Ne-am adăpat setoși și lacomi, cu 'nsuflețirea care 'mbie. Când ai de împlinit pe lume n'elaturabilă solie.

Și nu ne-a înșelat instinctul: Buni dascăli, sclavi ai datoriei, Ne desvoltară 'ncet și neted tot orizontul României, — Un orizont ce circumscrie o țară, adevărat tezaur, Al cărei viitor prin veacuri stă scris cu litere de aur! Sub bolta cerului acesta mănos, senin și plin de vrajă, Sub ochiul unui rege mare, deșteaptă, neclintită strajă, În vorba și dreptatea căru, încrezători ca 'n antici zei, Știutăm să 'necăm, prin farmec, tot răul sbrilor pigmei, — Sub scutul și sub cărmuirea acelu rege bun și sfânt, Dobrogea și cu România de mult o apă-s și-un pământ. Iar Podul care peste Istru azi leagă cele două maluri, Nu împreună numai lutul ci întrunește idealuri! Pământul — leagăn al prunciei, ori criptă de-oseminte scumpe — Și sufletul — ce leagă inimii, ori acte și tradiții rumpe, — Pământ și suflete, deavalma, tot ce respiră și rodește Atomii și fibre în Dobrogea azi simt și-aspiră românește! Mici și sporadice abateri nu pot ca să formeze lege: Ele sunt biblica neghină, din care Timpul va alege! Întreaga Țară, dela Munte și până 'n Marea cea albastră, Cu toate ale ei cusururi, noi o iubim — căci e și-a noastră! Deasupra patimilor sterpe și-a zânelor trebuiește. Noi punem țelul ce 'nsumează: necazuri, doruri și credințe...

Abia intrați în noua viață, abia înfiripați în rost, Abia zidită noua casă pe vechiul nostru adăpost, Napraznic isbucnește, iată, război pe viață și pe moarte, La care și dobrogenimea a trebuit să iee parte. În timp ce, însă, toți deavalma, amestecați în luptă, 'a foc, Eram purtați ca niște turme din tren în tren, din loc în loc, Când în spre Munte când spre Mare, lipsiți de orișice indiciu, Când ca armată de rezervă, când ca ostași de sacrificiu, —

Un vibrant apel către Străjeri, Premilitari și membrii Gărzilor Naționale

În ceasurile de grele frământări prin care ne-a fost dat să trecem, ați știut să dați cea mai frumoasă pildă de abnegație.

Pentru tot ceace ați săvârșit și veți continua să săvârșiți, țara vă este recunoscătoare. Misiunea căreia v'ați dăruit vă rămâne o pagină de mândrie pentru istoria grelelor încercări ce ne-au fost hărăzite de soartă.

Ați dat o neuitată pildă de ordine, muncă și disciplină, încadrându-vă armonice în planul general al autorității de Stat.

Pretutindeni ați dovedit spirit de inițiativă, temeinică organizare a lucrului și dragoste de frații rămași fără cămin.

Mărețea voastră pildă va rămâne adânc săpată în inimile celor pe care i-ați ajutat cu fapta voastră vrednică.

Misiunea ce vi s'a încredințat trebuie continuată cu aceeași hotărâre. Fiți flăcările care să încălzească inimile, fiți raze dătătoare de nădejde, fiți mai ales semănători de încredere în rândurile poporului greu încercat.

Răspândiți pretutindeni cuvântul bun și sănătos care să îmbărbăteze și să lumineze cugetele.

Dovediți cei dintâiu că fruntea nu se pleacă în fața nici unei sguduiri și că mai mult decât oricând sunteți încrezători în destinele neamului românesc.

Numai astfel vom putea fi la înălțimea vremurilor și vom

consolida stâlpii de susținere ai românismului nepieritor.

Fiți dărzi în apărarea năzuințelor de ridicarea neamului, dar feriți-vă, de curse pe cari rău voitorii caută să vi le întindă, spre a vă abate din drumul vostru. În inimile voastre bate sufletul țării și se oglindește viitorul ei.

Străjeri, premilitari și ostași ai Gărzilor Naționale, glasul țării și unirea noastră stăntă ne cere să înfăptuim imediat:

Legătura strânsă între cele trei organizațiuni paramilitare — Straja, Premilitaria, Gărzile Naționale — și a acestora cu autoritățile de Stat.

Asigurarea acestei legături prin contact personal al conducătorilor, pentru stabilirea unității de conducere, simțire și gând în ideologie, program și metodă de lucru și întrăjirea organizațiilor între ele până la cel mai mic nucleu, prin toate mijloacele tehnice de legătură și colaborare.

Fiecare instituție, în cadrul acestei unități de acțiune, gândire și simțire, își va lua asupra ei misiunea compatibilă cu funcțiunea și scopul ei esențial.

În afară de misiunile speciale fiecăreia, aceste trei instituții vor urmări și traduce în fapt, printr'o strânsă și perseverentă colaborare:

— Sudura blocului românesc

— Asigurarea în cel mai înalt grad a disciplinei ordinii și muncii cinșite fără preget (continuare în pag. 4)

Vorbăria nesocotită costă vieți omenești.

Sărmana țărișoara noastră, ca și-o colonizată oază, Era lăsată prin tratate vecinului Muscal spre pază. Ce s'a 'ntâmpiat? o știm cu toții: Femeile, copiii noștri, Din prima zi a încălcării, batjocura atâtor monștri, Bătrâni, bătrâne, 'ntregi familii, lăsându-și vatra părăsita, Înghemuți, porniți în șlepuri și duși în stepa moscovită, Casușele, avutul nostru, prădat și ars de mâini haine și, în sfârșit, întreg ogorul căzut sub stăpâniri străine. Vai, în mormânt chiar, Rege Carol, mi-nchipui, țara și-al ascuns. Ca să nu vezi Dobrogea-ți scumpă la ce ruină a ajuns, Să nu vezi „Piatra nestimată depe Coroana Ta Regală“ Cum servă de tară, Mărite, în cumpăna orientală și cum copiii-ți, Dobrogenii, lipsiți de tată și de sfat, Ca un obiect de târguială sunt scoși, azi, la Sultan-Mezat!

Dar nu ne-ajunge jalea noastră, de-a ști atâția frați dați Morții. Nu ne ajunge nici dezastrul, ce ne-a pășit pe pragul porții și nu-i destulă nici rușinea de-a ne vedea pățiți ca 'n stână. De oameni, căroră noi arma le-am dat-o nu de mult în mâna — Ca și când n'ar ajunge-atâta ruină, sânge și-umilire, Ci merge vorba ca să trecem și sub o altă stăpânire!

De m'o 'ntreba 'ntro zi copilul, în dulcea vorbă românească, În care el deschise ochii și-a fost deprins s'o prețuiașcă, De m'o 'ntreba răsrit și simplu — așa cum însul sincer cere — Cum am putut vreodată ajunge într'o atare decădere?... Nu știu deloc ce l-ași răspunde, nu știu pe cine ași da vina. Ca să justifice degradarea, prostia, jalea și ruina!

De-aceia, oră după oră, cu cât mă adâncesc în gânduri, Cu cât eu cat în tichlurea acestor potrivite rânduri, Ca să găsesc diversione dela durerea negrăită De-a mă vedea la vârsta asta, rob și pazit ca și o vita, Dela durerea fără seamăn de-a mă vedea amenințat, Să-mi mut în altă parte cuibul și cu 'ntreg rostul sdruncinat, Sînt să părăsesc deapururi, pe mâini străine și rebele, Pământul cu cenușa tati și leagănul prunciei mele, — Legate de atâtea lacrimi și tot de-atâtea bucurii, De-atâtea jertfe și speranțe, în piept și 'n mintea-mi încă viu, Cu-a'ta lini revine 'n minte, în forme tot mai mult funeste, Adevărata, instructiva, a rândunecilor poveste.

CONST. N. SARRY

Mina Pernic, 29 Ianuarie, 1917

D. N. MINCEV

Relațiunile culturale româno-bulgare

În decursul multor veacuri, Românii și Bulgarii au avut legături așa de strânse și multilaterale, cum rar s'au cunoscut la alte popoare vecine.

Răsfoind paginile prăfuite și îngălbenite ale documentelor trecutului româno bulgar, atențiunea noastră va fi atrasă și reținută mereu de lucruri convingătoare. Aceste fapte abundă în relațiunile politice, dinastice, culturale, religioase, economice, de artă etc. etc. O asemenea conlucrare a dat naștere la multe afinități comune: în folclor, porturi, obiceiuri și datini, ce dăinuiesc până în zilele noastre. Dar faptul cel mai important în vechile raporturi bulgaro-române este și rămâne influența și colaborarea culturii bulgare în Țările Românești. Ca un ecou al acestor legături istorice trebuie să socotim intercările intelectuale din zilele noastre pentru o apropiere culturală între ambele popoare.

Relațiunile culturale româno-bulgare începute în asemenea împrejurări prielnice, dobândesc în secolul al XIX-lea un alt aspect. Pentru mase compacte de bulgari refugiați, România devine pe ne simțite a doua lor patrie, leagăn important al mișcării de eliberare și centru cultural de seamă.

Odată cu independența Bulgariei (1878) începe o nouă eră în relațiunile culturale ale acestor popoare. Este de fapt a treia fază a raporturilor spirituale româno-bulgare, cari după războiul din urmă au intrat într'un ritm accelerat.

În articolul de față, după ce am făcut prezentarea fugitivă a legăturilor din trecut, vom căuta a înălța aspectele acestor relațiuni din zilele noastre, — rostul subiectului ce ni l'am propus. Epoca contemporană a legăturilor intelectuale bulgaro-române, după cum se va vedea, se evidențiază prin traduceri literare și prin articole dedicate mișcărilor culturale dintre cele două țări dunărene.

Primele încercări pentru propagarea literelor românești în Bulgaria datează din ultimul pătrar al secolului trecut. Traducerile ce se fac au mai mult caracter socialist. Editura sociologului G. Bacalov tipărește comedia lui I. L. Caragiale „O noapte furtunoasă”. În publicațiile numitei edituri se publică nuvele alese de scriitorii români. Și alte încă reviste literare urmează aceiași cale.

După războiul mondial, interesul devine tot mai mare. Traduceri îngrijite din proză și poezia românească se publică în marile reviste: Razvigor, Literaturn Glas, Minal Literaturn Pregled, Svetlostno, Văzrajane, Probuđa, Horizont etc. etc. Scriitorii și poeții prezentați sunt: M. Eminescu, I. L. Caragiale, Al. Vlașcu, Gh. Coșbuc, L. Rebreanu, Al. Brătescu-Voinești, Oct. Goga, Victor Eftimiu, N. D. Cocea, Eugen Relgis, Ion Pas și I. Pelz. O bună parte din traduceri se datoresc d-lui Vasile Christu dela Sofia, un zelos și harnic pionier al literaturii românești în Bulgaria, bine cunoscut în cercurile culturale de acolo. Nuvele umoristice de I. L. Caragiale, I. Brătescu-Voinești și I. A. Bassarabescu au fost publicate în traducerea noastră, în marele săptămânal Storoj. Din opera lui Panait Istrati au fost traduse și editate „Chira Chiralița”, „Moș Anghel” și volumul cu impresiile din Rusia sovietică.

În anul 1934, Vasile Christu publică plachetele „Creionari asupra literaturii românești” — o sinteză originală asupra literaturii române, și țara „Conu Leonida față cu reacțiunea” a nemuritorului Caragiale. La Bazargic, tânărul poet Boris Colev tipărește într'o broșură elegantă poemul „Luceafărul” al lui Eminescu, tălmăcit cu

multă îngrijire. Același traducător are gata pentru tipar un mănunchiu ales de versuri din lirica românească clasică și modernă. În vara anului 1936 au apărut, tot la Bazargic, cunoscutul roman „Apărarea are cuvântul” al lui Petre Bellu, tradus de Hr. Șopov și biografia poetului Panait Cerna întocmită de Hr. P. Capitanov — un volum de 300 pagini. Cu trei ani în urmă, aparuse la Sofia, o scurtă biografie închinată acestui mare poet fiu al Dobrogei, scrisă de Dr. I. St. Penacov. În 1936, săptămânalul solist „Vestnic na jenata” (Gazeta femeii) închină în numărul său din 6 Maiu, sub auspiciile Clubului scriitoarelor bulgare o pagină dedicată scriitoarelor române. În cadrul acestei pagini sunt publicate articole despre literatura feminină în România (semnate de d-na Jeni Popova Uzunova), versuri de Elena Văcărescu, Agatha Bacovia și Claudia Millian (tălmăcite de Ianca Miteva și Liuba Casărova), precum și o năvală de Aida Vrioni, tradusă de I. Miteva.

Într'o bună măsură la răspândirea literaturii românești contribuie bulgarii dobrogeni: scriitorii poeți și publiciști. În revistele literare Fachel, Pole, Clasove și Prosvetitelno Eho, precum și în ziarele bulgărești apărute în România s'au publicat bucăți reprezentative din opera scriitorilor și poezilor români. Presa bulgară din România s'a arătat un factor foarte puternic la propagarea culturii românești, contribuind foarte mult la apropierea intelectuală între Români și Bulgari.

Literatura bulgară în România este cunoscută într'o măsură mai largă imediat după războiul cel mare. Totuși, înainte de acesta, în publicațiile românești apăreau traduceri din literatura bulgară. Se editază traduceri prescurtate din romane, cari se citesc cu plăcere. Așa avem o ediție prescurtată a lui „Bai Ganiu” de Aleco Constantinov și „Sub jug” de Ivan Vazov, ambele apărute în biblioteca Lumina. Traducerea lor este făcută de Mircea Argeșanu. O altă traducere a lui „Bai Ganiu”, mai completă și mai bună, este aceea făcută de St. Sergent, apărută în 1919 sau 1920.

După război se întâlnesc tot mai des traduceri din proză și versuri. În special după apariția plachetei noastre cu privire la literatura bulgară contemporană (1932), remarcăm o avalanșă de traduceri în volume și broșuri separate. În biblioteca Lectura apar nuvele de Ivan Vazov traduse de D. Nanu și Alexe Ilci (No. 15), iar Laura Miteva ne prezintă nuvele de Elin Pelin în No. 305 al acestei bibliotecii. În 1932 apare placheta „Din istoria literaturii bulgare” editată de noi, iar în biblioteca Dimineața (No. 157) apare o nouă ediție prescurtată din „Bai Ganiu” în traducerea Laurei Minceva. Tot în același an apare broșura d-lui I. Gheorghiu intitulată „4 zile în Bulgaria”, și volumul „Bulgaria necunoscută” de Eugen Relgis editată de Vreimea. Un an mai târziu avem: „Umor bulgar”, în No. 15 al bibliotecii Umorului universal — București — cinci nuvele de Iv. Vazov, Al. Constantinov, Elin Pelin, Damian Calfov și St. L. Costov, apărute în tălmăcirea noastră: „Scriitori bulgari — pagini alese” — o antologie din literatura contemporană, alcătuită de noi; în biblioteca Lectura (No. 450) câteva nuvele traduse de Vasile Christu. În același an apar „Noapți la hanul din Antimova”, minunatul ciclu de povestiri ale marelui prozator Iordan Iovcov, traduse cu multă îngrijire de d-l V. Hrisicu, fostul atașat de presă român la Sofia. Volumul a apărut în editura revistei „Boabe de

grâu” cu desene de pictorul L. Teodorescu-Sion. În 1934 apare broșura noastră „Proverbe bulgare”, fiind onorați cu o prefață atrăgătoare de d. prof. Dr. C. Murășanu, laureat al Academiei Române. Anul următor, d-l prof. Batali dela Bazargic publică în traducere studiul criticului literar Ivan Radoslavov „Noua literatură bulgară”, iar Vasile Christu face să apară o mică antologie „Scriitori bulgari contemporani”, reprezentati fiind scriitorii de nuanță progresistă. În editura „Familiei” dela Oradea, Mihail Straje prezintă „Literatura bulgară” — studiul distinsului scriitor Dimitar Șigmanov. Traducătorul însoțește numitul studiu cu adnotări și citate după lucrările cunoscutului critic Nicolai Doncev și D. Mincev. În 1936 scoatem de sub tipar lucrarea noastră „România și Renașterea bulgară”, închinată apropierii româno-bulgare. Acest volum a fost ilustrat cu patru gravuri în lemn de profesorul Marcel Olinescu, talentatul artist gravor. După un an publicăm în plachetă, traduse în versuri albe, poeziile marelui poet Christo Botivov, care au fost scrise mai toate în România. La începutul acestui an, în editura „Din trecutul nostru” dela Chișinău, apare monografia noastră „Bulgarii din Basarabia de Sud”, cu multe pagini dedicate apropierii ambelor popoare.

Într'un viitor apropiat vor vedea lumina tiparului mult așteptată „Antologia poezilor bulgari” în tălmăcirea poetului N. Crevedia. O colerege din lirica bulgară pregătim și noi în colaborarea literatului Ioan Micu, cărui i se datoresc atâtea pagini alese din poezia clasică.

Din șirul lung de reviste, cari au publicat traduceri din literatura bulgară cităm: Boabe de grâu, Gândirea Vieața Literară, Preocupări Literare, Gazeta Căștilor, Vreimea, Șantier Adevărul Literar, Era Nouă, Geana Mării, Bulgaceul, Poetul, Cronica Literară, etc., etc. Revista Fundațiilor Regale în numărul său din Noembrie 1935 a publicat un articol cu privire la literatura bulgară de astăzi, datorit d-lui N. Crevedia. Din ziare vom menționa: Marea Noastră Dobrogea Jună, România dela Mare, Presa, etc., unde am publicat numeroase articole și traduceri. Câteva articole închinată ambelor literaturi am publicat în „Svetoglas”, organul Soc. Publiciștilor și Scriitorilor steini în Bulgaria.

Am avut deasemeni și câteva reprezentațiuni de teatru bulgar și român. Acum câțiva ani s'a jucat la Teatrul Național din București comedia „Mina de aur” a marelui dramaturg bulgar St. L. Costov (tradusă de V. Hrisicu). Tot la Național s'a jucat piesa istorică „Théocris” a lui Victor Eftimiu, cu subiect din epoca creștinării poporului bulgar. Anul acesta la Teatrul Național dela Sofia s'a prezentat „Titanic Vals” cunoscută piesă a lui Tudor Mușetescu, obținând un frumos succes. Piesa a fost tradusă de V. Hrisicu, care a contribuit foarte mult la prosperarea relațiunilor intelectuale între România și Bulgaria.

Toate aceste manifestățiuni reciproce de cunoaștere și apropiere spirituală au fost scoase în evidență și elogiate de presa ambelor țări. Într'un articol al cunoscutului gazetar d. Romulus Dianu scris cu ocazia apariției antologiei noastre, apărut în „Curentul” (August 1933) sub titlul „Scriitori bulgari” peintre altele citim: „Scriitorii au datoriat să fie premergătorii evenimentelor politice. Să facă ei primul pas spre o înțelegere universală, spre o solidaritate în cele sfinte”. Pe de altă parte criticul (continuare în pag. 4 a)

Prezența d-lui Mihail Manoilescu în fruntea ministerului Afacerilor Străine, o garanție a raporturilor de bună vecinătate româno-bulgare

În ziarul „Slovo”, d. Crai-cowsky semnează sub titlul: „Profesorul Mihail Manoilescu”, un articol în care



biografia, activitatea și ideologia actualului ministru al Afacerilor Străine, spunând: „Nu este fără interes să se spună că noul ministru de bună vecinătate cu Bulgarii”.

Externe al României a văzut întotdeauna cu simpatie Bulgaria și în convorbirile pe care d-sa le-a avut cu autorul acestui articol, iar mai departe: „Domnia-sa întotdeauna a privit programul activității d-sale din punct de vedere al legalității economice și politice între popoare”.

„Noi suntem convinși că d. profesor Manoilescu va trage un drum nou, hotărâtor, în politica externă românească, recurgând la mijloace care să ducă spre o pașnică rezolvare a neînțelegerilor existente între cele două țări, pentru înlăturarea eventualelor complicațiuni în Balcani. În modul acesta, d-sa va avea în vedere noua ordine europeană care se creiază și va menține și aprofunda raporturile de

Cum se servește publicul la Telefonul din Constanța

— O scrisoare —

Domnule Director,

Sâmbătă 6 Iulie fiind chemat cu aviz telefonic la ora 9 de către cumnatul meu Lt. Colonel A. I. refușat din Basarabia, m'am prezentat la oficiu și după o mică așteptare, mi s'a spus să intru în cabina No. 1.

La strigătul „alo” recunoscusem vocea cumnatului, dar n'am mai putut continua, intrucât mi s'a întrerupt convorbirea. La stăruințele mele de a se restabili legătura, m'am pomenit invitat pe un ton poruncitor să părăsesc cabina; m'am resemnat. După o așteptare destul de îndelungată, în care timp d-ra oficianță conversa prin telefon cu prietenele, sau s'a certat cu un lucrător care nu putea plăti taxa, am intervenit din nou rugând să fim pas în situația de a relua o convorbire atât de presantă. M'a întrebat ce număr am? I-am spus că avizul l'am predat la sosire, că am fost scos din cabină și după o așteptare îndelungată, văd că am fost neglijat și că ar trebui să fie mai atentă la care d-ră lmi răspunsuri să fiu mai puțin nervos.

I-am întâmpinat că ar trebui

să fie cuvintească și primii pe ton ridicat răspunsul: „D-ta să fii cuvintească și zezi coio pe bancă și așteaptă”. Cum așteptasem destul de mult și cum văzusem că funcționara nu știe nici ce număr am și mai ales după un astfel de tratament, am plecat.

Vă rog, Domnule Director, să aduceți cele de mai sus, pe calea publicității, la cunoștința celor în drept în speranța unei îndreptări.

Cu stimă
Stavru Tarasov
profesor

D. prof. Tarasov își face iluzii, când își inchipue că protestul d-sale sau intervențiunea noastră, ar putea aduce un rezultat. D-sa nu trebuie să uite că, la noi, nu funcționarii sunt la dispoziția publicului, ci acesta din urmă la cheremul funcționarilor. Mai ales când aceștia sunt, pe deasupra, și puternici străini, — cum sunt cei dela telefoane.

În tot cazul, noi îi satisfacem dorința, transmizând pe această cale reclamațiunea d sale Direcțiunii Centrale a telefoanelor, fiindcă cea locală rămâne surdă față de orice intervențiune.

la seama ce vorbești și unde vorbești

Pentru strângerea „pâinii”

Față de dificultățile create agriculturii prin lipsa de brațe provocată de mobilizarea generală, Rezidența Regală a Ținutului Mării, a dat în ziua de 3 Iulie crt., următorul Apel către populația rurală:

APEL

Ascultând chemarea Majestății Sale Regelui, ostașii Țării sunt astăzi sub drapel implinindu-și cea mai înaltă și mai sfântă datorie.

Cei rămași la căminurile lor trebuie de asemenea să înțeleagă porunca ceasului de față și îndatoririle ce le au față de Patrie. E nevoie astăzi mai mult decât oricând de munca fără preget a tu-

turor. Lucrul câmpului nu trebuie oprit, prin plecarea celor ce ne apără hotarele. Dimpotrivă cu toții, bărbații femeii și copiii dela vârsta de 14 ani în sus, trebuie să muncească pentru a asigura o recoltă îndestulătoare.

Once braț sănătos trebuie pus la muncă cu rost.

Nu au dreptul să stea departe dela această datorie decât femeile cu copii mici, care nu pot rămâne acasă fără mamele lor.

Premilitarii și Străjerii au prilejul de a-și arăta vrednicia lor. Membrii Gărzilor Naționale, Preoții, Invățătorii și toți fruntașii satelor vor fi alături (continuare în pag. 4 a)

Un vibrant apel Către Străjeri, Premilitari și membrii Gărzilor Naționale

(continuare din pag. 2-a)

pentru Neam, Țară și Rege.

— Contribuția hotărâtă la apărarea interioară a țării noastre;

— Reprimarea oricărei acțiuni dăunătoare națiunii și Statului;

— Sugrumarea imediată a oricărei încercări de subversivitate, sabotaje și propagandă dăunătoare;

— Ajutorarea autorităților, refugiaților, nevoiașilor și celor slabi;

— Oțelirea sufletelor, ridicarea moralului, propagandă sănătoasă contra propagandă față de clevetiri răutăcioase și elementele de slăbiciune și defetiste.

**Străjeri,
Premilitari și ostași ai
Gărzilor Naționale.**

Cu credința în Dumnezeu, uniți-vă și munciiți pentru Neam, Țară și Rege.

Comandantul Străzii Țării,
Teofil Gh. Sidorovici
Insp. Pregătirii Premilitare
general Skelety Mihail
Comandantul g-ral al Gărzilor Naționale
general P. Georgescu

Ministerul Justiției
Comisia pentru Constatarea
Condițiilor de Naturalizare
și Reconoștere
Dos Nr. 4306 / nat. / 949

D Ștefan A. Diacato, domiciliat în Constanța, str. Bolintineanu No 5, a făcut cerere acestui Minister pentru a i se acorda cetățenia română.

Prin cerere petționarul arată că este supus elen, de profesie tipograf, născut în Brăila la data de 2 Octombrie 1893, de religie ortodoxă.

Conform art 10 din legea privitoare la dobândirea și pierderea naționalității române, se publică aceasta spre știința acelora care ar voi să facă întâmpinare, potrivit dispozițiilor art. 20 din zisa lege.

Pentru strângerea „pâinii”

(continuare din pag. 3 a)

turi de săteni cu munca lor, cu priceperea lor, cu indemnul neîntrerupt.

Pentru toți cei rămași la căminuri, munca dărză, grija pentru tot ceace au lăsat în urma lor cei plecați, ascultarea și devotamentul față de Patrie, formează cea mai măreață pildă de vrednicie românească.

Este cea mai înaltă cinștire ce-o putem aduce Majestății Sale Regelui, armatei noastre și nouă înșine.

Inzeceți-vă puterile de muncă și nu lăsați să se piardă bogăția holdelor noastre.

Rezident Regal
General de Divizie Adj.
Traian Grigorescu
Secretar General,
N. Rădulescu Dobrogea

Cine e înțelept învață să facă și să asculte.

MINISTERUL AERULUI ȘI MARINEI

CAROL al II-lea,

Prin grația lui Dumnezeu și voința Națională, Rege al României,

La toți de față și viitori, adăntate:

Asupra raportului prezidentului Consiliului Nostru de Miniștri și miniștrilor Noștri secretari de Stat la Departamentele Aerului și Marinei și Finanțelor, sub Nr. 14.199 din 27 Iunie 1940;

Văzând jurnalul Consiliului de Miniștri cu Nr. 1.391 din 12 Iunie 1940

Am decretat și decretăm:

Art 1 Pe temelul art. 70, alin. 2, din legea pentru modificarea și abrogarea unor articole din reu după cum se arată mai jos.

Nr. curent	NUMELE ȘI PRONUMELE	Localitatea	Suprafața		Prețul unit. ha	Valoarea
			ha	mp		
1	Moșt St. Blebea . . .	Corbu-de-joș	0 2364		15 000	3.546
2	Coliu Marin Ene . . .	„	0 3 104		„	4.696
3	Caniu Gh. Tănase . . .	„	0 2 100		„	3.100
4	Dobre Coliu Marin . . .	„	0 8 557		„	12.835
5	Boniu Coliu Marin . . .	„	1 1.492		„	12.238
6	Ivan Coliu Marin . . .	„	0 4 673		„	7.039
7	Moșt Coliu Marin . . .	„	0 6 693		„	10.039
	(Ivan, Boniu, Dobre, D tru)					13.200
8	Costică Ivanciu . . .	„	0 8 800		„	6.391
9	Nistor Gh . . .	„	0 4 241		„	9.499
10	Ivan D tru Tănase . . .	„	0 6 273		„	14.712
11	Moșt Coliu Marin . . .	„	0 9 475		„	2.479
12	Const Coliu Const. . .	Piatra	0 1.606		„	2.452
13	Tudor C. Morolanu . . .	Corbu-de-joș	0 1 655		„	12.510
14	Moșt. Stancu Drugă . . .	Piatra	0 8 340		„	9.369
15	Imurza Seid Amed . . .	„	0 6 266		„	7.069
16	Troșcu și Verban Jurnal . . .	„	0 4 713		„	8.773
17	Verban Jurnal . . .	„	0 5 849		„	12.229
18	Peniu Jurnal . . .	„	0 8 153		„	6.987
19	Ivan Caniu . . .	„	0 4 658		„	4 105
20	Moșt. Petre Milșel . . .	„	0 2 737		„	5 740
21	Ivan Dobre Moraru . . .	„	0 3 827		„	20 594
22	Moșt. Dumitru Gh. . .	„	1 3 793		„	12 919
23	Moșt. Costache Petre Stan . . .	„	0 8 613		„	6.483
24	Constantin Ene . . .	„	0 4 372		„	8 135
25	Moșt. Petre Milșel . . .	„	0 5 410		„	221.429
			Total . . .			221.429

Art II: Se autoriză Ministerul Aerului și Marinei (Administrația Comercială P. C. A.) să întocmească formele de expropriere, să susțină cererile de expropriere în fața instanțelor judecătorești competente și să ofere ca îndemnitate de expropriere lei 1.50 pe mp, adică în total suma de lei 221.429, pentru întreaga suprafață expropriată.

Art III: Îndemnitațiile de expropriere se vor plăti de Administrația Comercială P. C. A. din fondul „Baza Navală Tașaul”.

Art IV: Orice nepotrivire cu privire la proprietatea sau suprafața terenurilor se vor arăta de către expropriați pe bază de acte legale în fața instanțelor judecătorești care vor putea verifica și

legea de expropriere pentru cauză de utilitate publică. Nr. 6 din 5 Februarie 1937, se declară de utilitate publică, pentru interese militare, lucrările privitoare la construirea unei ferate și șosei Lumința-Piatra, în care scop se expropriază de urgență terenurile particulare, în suprafață totală de 14 ha, 7 624 mp, situate în comunele Corbu de Jos și Piatra jud. Constanța.

Aceste terenuri sunt prevăzute în alăturatul plan întocmit de Administrația Comercială P.C.A. și sunt proprietatea următorilor locuitori, în întinderea de suprafață arătată în dreptul fiecăruia și cu prețul de expropriere oferit de Stat de lei 1.50 pe mp de reu.

admite eventualele erori, iar a mai fi nevoie de publicațiuni de creată în Monitorul Oficial și ziarul „Aur”.

Art V: Ministrul nostru secretar de Stat la Departamentul Apărării Naționale și ad-interim al Aerului și Marinei este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a dispozițiilor prezentului decret.

Dat în București la 27 Iunie 1940.

CAROL

Președintele Consiliului de Miniștri
GH. TĂTARESCU

Ministrul apărării naționale și ad-interim al aer și marinei,
General Corp de Armată I. I. I.
Ministrul finanțelor,
M. Constantin

Nr. 2139.



Natura, care ne-a dat decât un singur organ pentru a grăi, ne-a dat două pentru auz, ca să ne învețe că trebuie mai mult să ascultăm decât să vorbim.

Re'ationile culturale româno-bulgare

(continuare din pag. 3 a)

literar al ziarului „La Parole Bulgares” Nicolai Doncev a relevat în mai multe articole realizările făcute în domeniul cultural pentru apropierea româno-bulgară. Într-un articol al său „Literatura — punte pentru apropierea popoarelor” — după ce scoate în relief importanța raporturilor spirituale între popoarele balcanice, în special dintre cei români și bulgari, scrie textual: „Am fi voit la rândul nostru să se traducă în limba noastră operele scriitorilor români, printre cari mulți se bucură de un renume european”. Un alt conșcător și amic al apropierii, regretatul N. D. Stoilov, fostul subdirector al Presei, într-unul din articolele sale dedicate relațiilor intelectuale, spune: „Pentru că Românii și Bulgarii, legați din veacuri printr-un trecut comun, — puțin conșcătuți de unii și de alții — iar în ceace privește viața lor culturală de acum tot așa de puțin conșcătuți de ambele părți ale Dunării, în această viață există atâtea generalități, cât și deosebiri. Românii au ce vedea și învăța la noi, precum și noi la ei.”

Nu odată am subliniat și noi faptul că literatura reprezintă mijlocul ideal și puternic de politică constructivă. Din rândurile precedente fugare s'a putut vedea la murit ce operă de apropiere sufletească a fost făcută pentru ambele popoare vecine. Inițiativa particulară a încercat și chiar a realizat cu rezultate frumoase, ceace pe cale diplomatică s'a esitat a se face.

Pentru a se impune în viitor un ritm mai accelerat și mai fructuos în relațiile culturale româno-bulgare am preconizat înființarea unor institute de cultură la

Sofia și București, o antantă a presei române și bulgare vizite reciproce de scriitori, artiști, ziaristi și alți intelectuali, schimburi de studenți, organizarea de conferințe culturale în ambele capitale precum și expoziții de pictură, ceramică și artă decorativă, continuarea schimburilor teatrale.

Scriitorii bulgari ne au măturisit de nenumărate ori, dorința de a intra în legături colegiale cu confrății lor din România. Suntem încredințați, că acest lucru ar dovedi o și literații români.

Foarte binevenită ar fi editarea unei reviste la București și la Sofia, care să militeze pentru apropierea intelectuală. În privința aceasta am primit vestea că la București s'ar încerca apariția unei asemenea reviste de conșcătură spirituală, scrisă în ambele limbi. Realizarea ar fi o contribuție prețioasă și încă un pas înainte.

Gândul nostru ne poartă la scrierea în limba bulgară a unei lucrări despre „România culturală”. Am realiza acest gând bun cu entuziasm, având sprijinul forurilor competente. Fără concursul lor, truda noastră va fi zadarnică, oricâtă bunăvoință am avea.

Toate aceste spuse într-un cadru restrâns de revistă vom trece la încheiere.

O întrebare: Ce ne face să fim pentru o strânsă conșcătură intelectuală între Români și Bulgari? Răspunsul este foarte simplu: drumul trasat de legăturile constructive dintre ambele popoare, ce se pierd în negura vremurilor.

Urmând această cale — amalgam de viață pașnică și amicală — vom contribui la prosperarea celor două popoare vecine, pe cari Dunărea nu le desparte, ci le leagă.

D. N. MINCEV

INFORMAȚIUNI

România s-a retras din Societatea Națiunilor.

Vasele S. M. R. au revenit toate în portul Constanța.

Motorava mixtă „Sulina” a plecat în seara de 9 c. la Istanbul, cu pasageri și mărfuri.

Di Lt. Colonel Gheorghe Dumitrescu a fost numit prefect al județului Constanța în locul D-lui Traian Berberianu demisionat.

Societatea funerară Sf. Ilie aduce la cunoștința tuturor membrilor săi că în ziua de 20 Iulie a. c. la orele 10 dim., se va oficia la biserica Sf. Gheorghe, din str. Valea Albă un parastas, pentru odihna sufletelor membrilor decedați. La acest parastas vor lua parte pe lângă membrii so-

cietății, Președinții Societăților de binefacere și al Breslelor din localitate.

Toți d'ni membrii sunt rugați stăruitor a lua parte la această ploasă solemnitate.

Ministerul Justiției
Comisia pentru Constatarea Condițiilor de Naturalizare și Reconoștere
Dos, Nr 674 Nat 930

Di Atanasie T. Lîmbiță, domiciliat în Constanța Str. Ștefan cel Mare No 16 a făcut cerere acestui Minister pentru a i se acorda cetățenia română.

Prin cerere petționarul arată că este de profesie marșant născut în com. Murighiol- Tulcea la data de 17 Ianuarie 1907, de religie ortodoxă.

Conform art. 19 din legea privitoare la dobândirea și pierderea naționalității române, se publică aceasta spre știința acelora care ar voi să facă întâmpinare, potrivit dispozițiilor art. 20 din zisa lege.